

پسودوهیپوآلدوسترونیزوم گذرا در در عفونت ادراری، گزارش یک مورد

دکتر آذر تاج الدینی، بخش کودکان، بیمارستان امام خمینی

دکتر فیروزه نیلی، بخش کودکان، بیمارستان امام خمینی

Transient Pseudohypoaldosteronism and Urinary Tract Infection: A Case Report

ABSTRACT

A 43-day old infant with myelomeningocele was evaluated for feeding problems and ill appearance.

The presence of metabolic acidosis, hyponatremia and hypercalcemia suggested renal tubular acidosis type IV.

Later examination showed urinary tract infection together with bilateral vesicoureteral reflux.

After treatment of the infection, metabolic acidosis and electrolyte imbalances were resolved and the diagnosis of pseudohypoaldosteronism was confirmed.

Key Words: Pseudohypoaldosteronism; Urinary tract infection; Tubular acidosis type IV; Vesicoureteral reflux

حکایه

توجه به موارد گذرا پسودوهیپوآلدوسترونیزم (PHA) که اغلب در زمینه عفونت ادراری و اوروپاتی های انسدادی بوجود می آید، برطرف شدن اختلالات الکتروولیتی و اسیدوز بعد از درمان علت زمینه ای می تواند از تشخیص و درمان های نابجا جلوگیری کند(۷).

در این مقاله ضمن معرفی یک مورد پسودوهیپوآلدوسترونیزم گذرا در زمینه عفونت ادراری و رفلاکس وزیکواورترال، مقالات مربوطه ارائه و مورد بررسی قرار گرفتند.

معرفی بیمار

شیرخوار ۴۳ روزه به دلیل بیحالی و کاهش خوردن شیر تحت بررسی قرار گرفت. در فوتانل قدامی عریض ($8 \times 6 \text{ cm}$)، دور سر 42 cm و توده ای به ابعاد $6 \times 6 \text{ cm}$ در ناحیه کمری خاجی که حال نشت مایع بود مشاهده شد.

اندام تحتانی فلح، کلابغوت دو طرفه، احتباس ادراری ناشی امبلومنگوسل ناحیه لومبوساکر از سگمان ۳ م، نکات مثبت معاینه بودند.

شیرخوار ۴۳ روزه با میلومننگوسل ناحیه لومبوساکرال به علت بیحالی و کاهش خوردن شیر تحت بررسی قرار گرفت. اسیدوز متabolیک، همراه هیپوناترمی و هیپرکالسیمی، اسیدوز توپولر تیپ ۴ را مطرح کرد. در آزمایشات بعدی عفونت ادراری و ریفلاکس وزیکواورترال دو طرفه مشاهده شد. بعد از درمان عفونت، اسیدوز و اختلالات الکتروولیتی برطرف گردید و تشخیص پسودوهیپوآلدوسترونیزم گذرا داده شد.

واژه های کلیدی : اسیدوز توپولر تیپ ۴؛ پسودوهیپرآلدوسترونیزم؛ عفونت ادراری؛ ریفلاکس وزیکواورترال

مقدمه

پسودوهیپوآلدوسترونیزم یک سندرم نادر دفع نمک در دوران شیرخوارگی است که اولین بار در سال ۱۹۵۸ شرح داده شد، و علت آن را حساسیت توبولهای کلیه به میزوالکور تکوئیدها فرض کردند (۷، ۶، ۱).

اسپورادیک نیز دیده می شود(۶-۹). این بیماری همراه با طیفی از اختلالات اورولوژیک مانند اوروپاتی انسدادی، ریفلاکس وزیکواورتال و پیلوفریت حاد و همچنین نارسی نکروز مدولاری شیرخوارگی و نیز به دنبال نفریت نرسیسیل مزمون و پیوند کلیه در بالغین گزارش شده است(۶،۸،۹).

همانطور که قبلًا گفته شد، در تشخیص افتراقی علل اسیدوز لوله‌ای تیپ ۴ مانند سندروم آدنوژنیال، هیپوآلدوسترونیزم و تأثیر دارویی قرار می‌گیرد(۱).

گیرنده‌های آلدوسترون در سطح سلولهای مونونوکلئر خون قابل جستجو است و در مواردی که کاهش و یا عدم ریپتورهای آلدوسترون، مسؤول PHA است، می‌توان با اندازه‌گیری ریپتورها در سطح این سلولها، بدون انجام بیوپسی از عضوهای هدف مثل کلیه پی به آن برد(۶).

آلدوسترون اثر خود را بر روی قسمت ارتباطی توبول دیستال و مدولاری کورتیکال توبولهای جمع‌کننده از طریق باند شدن به ریپتور سیتوپلاسمیک و انتقال مجموعه هورمون ریپتور به هسته و سنتز پروتئین خاص ایفاء می‌کند(۸). طریقی که اوروپاتی انسدادی در ایجاد مقاومت به آلدوسترون عمل می‌کند، ناشناخته است. آسیب کلیوی انترستیس از طریق عفونت یا انسداد ادراری مزمون می‌تواند باعث مقاومت توبول به آلدوسترون بوسیله اختلال مسقیم در مکانیزم پاسخ سلوی، همانند PHA اولیه شده و یا بطرور غیرمستقیم از طریق تغییر در هورمونهای داخلی کلیه مانند پروستاگلاندین‌ها بشود. احتمال دارد سیستم کالیکرئین، کینین نیز دخالت داشته باشد، زیرا آلدوسترون یک تنظیم کننده مهم آزادی کالیکرئین کلیه بوده و بین ترشح ادراری سدیم و فعالیت آن رابطه وجود دارد. مشاهده کاهش ترشح کالیکرئین ادرار در هنگام وجود عوارض پارانشیمی پیوند کلیه این فرضیه را تقویت می‌کند(۸). علاوه بر آن کاهش گذراي گیرنده‌های آلدوسترون در طی اوروپاتی انسدادی مطرح شده است(۴).

شیوع مخصوص PHA در موارد اوروپاتی انسدادی دوران شیرخوارگی، به دلیل خصوصیت فیزیولوژیک این دوران است که ترشح بالای آلدوسترون را برای تحریک بازجذب سدیم در توبول دیستال جهت برقراری تعادل سدیم در توبول نارس ایجاد می‌کند و اگر این مکانیزم بهم بخورد هموستاز تغییر می‌کند(۸).

در سال ۱۹۸۳ Rodriguez و همکاران، ۶ مورد اوروپاتی انسدادی همراه عفونت ادراری با E.Coli را گزارش کردند که همراه PHA بوده و ۳ مورد آن تنها به درمان آنتی‌بیوتیک و ۳ مورد علاوه بر درمان عفونت با درمان جراحی اختلالات الکترولیتی و

آزمایشات، لوکوسیتوز با ارجحیت پلی‌مورف CRP، ESR = ۵۰ منفی را نشان داد. کشت ادرار سوپرآپویک، شمارش بیش از ۱۰^۵ کولونی آنتروکوک را مشخص نمود.

در خون:

$$\text{BE} = 14.2 \quad \text{HCO}_3 = 10.2 \quad \text{pH} = 7.27$$

$$\text{Bs} = 69 \text{ mg/L} \quad \text{K} = 6.5 \text{ mEq/L} \quad \text{Na} = 106 \text{ mEq/L}$$

اوره و کراتینین، نرمال اندازه‌گیری شد. در بررسی مجدد الکترولیت و گازهای خونی، هیپرکالیمی، هیپوناترمی و اسیدوز متابولیک تأیید شد. عکس ریه، پره‌هایی باشی از اسیدوز را نشان داد. سونوگرافی هیپوپلازی در استخوان فمور و ترمال بودن کلیه‌ها و مجاری ادراری و آدنال را مشخص نمود. ریفلاکس و وزیکواورتال دو طرفه، با شدت بالاتر (درجه ۳) در سمت راست در VCUG مشهود بود. در سی‌تی اسکن مغز، آژنژی نسبی کورپوس کالوزوم، بزرگی شدید بطن‌ها و نازکی کورتکس به همراه اختلال تکامل بالای چادرینه نشان داده شد.

بیمار تحت درمان سفوتاکسیم و وانکومایسین قرار گرفت، سدیم دریافتی بیمار افزایش یافت و با تشخیص اسیدوز توبول تیپ ۴ آزمایشات لازم شامل ۱۷-هیروکسی پروژسترون، آلدوسترون، ACTH و کورتیزول درخواست شد. ۳ روز بعد دریافت نمک Na = 130 mEq/L و K = 5.2 mEq/L در ۶ روز بعد بدون آزمایشات بدست آمد. با توجه به بالا بودن آلدوسترون ۱۴۰ نانوگرم در دسی لیتر (طبیعی ۴-۳۱) و طبیعی بودن سایر آزمایشات هورمونی و برطرف شدن نسبی اختلالات الکترولیتی، PHA گذرا در زمینه عفونت ادراری وزیکواورتال مطرح گشت.

بحث

پسودوهیپوآلدوسترونیزم اولیه (PHA)، که به نام نفروپاتی دافع نمک یا سندروم کاذب آدنوژنیال دافع نمک نیز شناخته می‌شود، بیماری است که توسط رشد ناکافی و از دست دادن نمک در نوزادان تشخیص داده شده (۲) و همراه اسیدوز متابولیک، هیپرکالیمی، هیپوناترمی دفع بالای نمک در ادرار و غلظت بالای آلدوسترون و افزایش فعالیت رنین می‌باشد. دو نوع PHA به صورت فرم کلیوی و فرم عدم پاسخ عضو هدف به هورمون تقسیم‌بندی شده است(۳). نحوه توارث بصورت اتوزوم غالب و مغلوب بوده ولی موارد

به علت شیع و همراهی اختلالات اورولوژیک و عفونت ادراری در ناهنجاری میلومننگرول (۱۰) شاید بتوان اولین تشخیص در موارد: هیپرکالمی و اسیدوز متابولیک در نوزادان مبتلا به این ناهنجاری را مربوط به PHA گذرا دانست و قبل از آن که تشخیص‌های دیگری مانند ستردم آدرنوژنیتال، هیپرآلدوسترونیز و نیز سایر موارد اسیدوز توبولر هیپرکالمیک را مطرح کرد، به فکر PHA گذرا بود که بخوبی به درمان نمک بدون کاربرد مینزلوکورتیکوئید و درمان عفونت ادراری در طی مدت کوتاهی پاسخ می‌دهد.

اسیدوزشان بر طرف شده بود و پیشنهاد کرده بودند که در موارد هیپرکالمی همراه دفع نمک، اوروپاتی انسدادی را قبل از تشخیص PHA اولیه رد شود (۸). همچنین یک مورد PHA گذرا ناشی از عفونت ادراری که همراه با استنوز هیپرتروفیک پیلور بود توسط Gang گزارش شد که بعد از درمان عفونت بهبود یافت (۹). بهر حال گزارشاتی از موارد فوق بصورت پراکنده در منابع وجود دارد که نشان می‌دهد، این یافته‌ها چندان غیرشایع نیست و در بعضی از این بیماران در صورت هیپرکالمی بدون حضور علت خاص تشخیص اوروپاتی انسدادی و یا عفونت ادراری مطرح است.

منابع

- 1- Brion Lucp, Bernstein Jay, Spitzer Adrian. Kidney and urinary tract In: Fanaroff A, Very A, Martin Richardy(eds.). Neonatal - perinatal Medicine Diseases of the fetus and infant, 6th ed. St. Louis: Mosby 1610-1613, 1997.
- 2- Buzi F, Bezanlet, Brunori A, et al. Pseudohypoaldosteronism report of a case presenting as failure to thrive. J. Ped. Endocrinol. Metab. 8: 61-65, 1995.
- 3- Hanukoglu A. Type I Pseudoaldosteronism includes two clinically and genetically distinct entities with either renal or multiple target organ defects. J. Clin. Endocrinol. Metab. 1991; 73: 936-944.
- 4- Kuhnle U, Guarisog, Sohegam et al. Transient pseudohypoaldosteronism in obstructive renal disease with transient reduction of Lymphocytic aldosterone receptors. Horm. Res 1993; 39: 152-155.
- 5- Moll GW Jr, Rich BH, Rosen field RL. Apparent Pseudohypoaldosteronism with unilateral obstructive uropathy in an infant. Clin. Res. 30: 799A, 1982.
- 6- Orth David N, Kuvacs, William J. The adrenal cortex in : William Yuann (ed). Williams Textbook of Endocrinology. 9th ed. Philadelphia, Pennsylvania, W.B. Saunders: 1998; 564-566.
- 7- Soriano Juan, Rodriguez. Congenital and inherited disease tubular disorders of electrolyte regulation. in: Holliday Malcolm A. Baratt, Martin Auner, Ellisd (eds.) Pediatric Nephrology 3th ed. Baltimore Maryland: Williams and Wilkins. 2120-2, 1994.
- 8- Soriano Juan Rodriguez, Vallo Alferedo, Oliveros Roberto et al. Transient Pseudohypoaldosteronism secondary to obstructive uropathy in infancy. J. Pediatr. 103:375, 1983.
- 9- Wang Ym. Pseudohypoaldosteronism with pyloric stenosis. A patient report. J. Red. Endocrinol Metab. 10(4): 429-31, 1997.
- 10- Volpe Joseph J. Neural Tube formation and prosencephalic development. In: Volpe Joseph ed. Volpe Neurology of the newborn. 3th ed. Philadelphia, Pennsylvania, W.B. Saunders 3-16, 1995.